

יהודים, כמעט מיתר לציין), היה חוסר סימנים בעקבות החקירה. בתורכיה, שבה ערך קירשנר מחקר דומה, יוצאים העצורים חבר לים מאמצעים רזמים המכונים שם "קשירה פלסטינית". כאן לא. כאן החוקרים עוצרים לפני קו השבר. הם מקבלים ייעוץ רפואי קפדני, מעריך קירשנר, והוא חושב שהוא ידע מי הדופאים המכריים את הצעות העיניים עכב השב"כ.

אבל, כמוכון, הנחקרים לא יוצאים מהחקירות כמות שנכנסו. לאחד התגברו בעיות השמיעה, לאחד בעיות הראייה, ומי שנכנס עם כאב גב, יוצא עם כאבי גב כפולים ומכופלים. תנחוחת הקשירה האלה לא עושות טוב גם לגב הבריא ביותר. אבל המחוז מכך והיה שלכת על האיחוז הנפשי: חלק מהעצורים פיתחו סימפטומים של חרדות ברמות שונות, אחרים הפכו אפאתיים תלתיים, ויש שאייברו את האמון גם בסביבתם הקרובה ביותר.

ועוד רבר גילו קירשנר וקרנברג: פצצות לא מתקפות כשבת. גם העצירים שהשב"כ מקבל אישור לטלטל בנימוק של "פצצה מתקתקת" לא נחקרים בסופי שבוע. החוקרים יוצאים לחפשה, וקופסת המוח של הנחקרים יכולה להישאר במקומה 48 שעות. מי שלא מקבל את תיאודיית "הפצצה המתקתקת", יכול לקבל מהלוי"ז הזה עוד חיזוק לטענותיו.

עבודה אינטנסיבית. הם באו לחקור את התוצאות הפיסיות הנפשיטות של שהת במיתקני החקירות, של השב"כ ולפרסם על כך דו"ח מרעי. לשם כך הם יצאו, מצוידים בצירוד בדיקה, לפגוש בעצירים משוחררים רבים. בעיקר עצירי חמאס מאוחד חברון, בעיקר כאלו שסופלו על-פי נהל "לגראו פלוס", הכולל טלסולים וקשיי-רוח.

אחד המאפיינים הבולטים של שיטות החקירה האלו, הבחינו השניים, הפתולוג רוברט קירשנר והגנירולוג לי קרנברג (שניהם

אין תקווה בשבת החוקרים (מילוס: הלל כהן)

חוקרי החוקרים

רופאים מארה"ב עורכים מחקר על ההשפעות הנפשיות והפיסיות של שיטות החקירה הנהוגות במיתקני השב"כ ובמיוחד הטילטול. בין המסקנות: בתורכיה יותר גרוע

לשני הדופאים האמריקאים מארגון רופאים לזכויות אדם שהגיעו בשבוע שעבר לארץ בהמנת המוקד להגנת הפרט ציפתה